

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 16.12.2005
COM(2005) 661 definitief

2005/0254 (ACC)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de aanduiding van het land van oorsprong op bepaalde producten uit derde landen

{SEC(2005) 1657}

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

In december 2003 heeft de Commissie het Comité van artikel 133 van de Raad een werkdocument voorgelegd over een mogelijk EU-oorsprongsaanduiding nadat sommige lidstaten en sectoren opnieuw belangstelling over dit onderwerp aan de dag hadden gelegd. Deze lidstaten en sectoren gaven te kennen zich steeds meer zorgen te maken over het steeds vaker voorkomen van misleidende en/of bedrieglijke oorsprongsaanduidingen op ingevoerde producten. Daarom verzochten zij om het verplicht stellen van de oorsprongsaanduiding op ingevoerde en/of EG-producten.

In de eerste helft van 2004 is de Commissie begonnen met overleg over deze kwestie met de voornaamste belanghebbenden – fabrikanten, vakbonden, consumentenorganisaties en andere instellingen – waarvan de resultaten in juli 2004 in het Comité van artikel 133 werden besproken. Dit Comité heeft de Commissie verzocht verder te gaan met het overleg over de haalbaarheid van een oorsprongsaanduidingsregeling voor bepaalde categorieën importgoederen, alsmede andere opties, en de Raad de conclusies en een aanbeveling te doen toekomen. Daarom werd het overleg van september 2004 tot april 2005 voortgezet.

Bijgevoegde ontwerp-verordening, bij het opstellen waarvan rekening is gehouden met de resultaten van bovengenoemd overleg, betreft een regeling voor een verplichte oorsprongsaanduiding in een aantal sectoren die een dergelijke initiatief nuttig achten (zie bijlage) en die alleen op ingevoerde goederen van toepassing zal zijn. Dit is de optie die, alles in aanmerking genomen, het meest overeenstemt met de belangen van de meerderheid van belanghebbenden (fabrikanten, vakbonden en een deel van de consumentenorganisaties). Deze optie beperkt de kosten en de negatieve gevolgen voor andere belanghebbenden (EG-sectoren die hun productie buiten de EG hebben verplaatst, handelaars) en heeft tegelijkertijd positieve gevolgen wat de beleidsdoelstellingen van het initiatief betreft.

De Europese Gemeenschap heeft momenteel geen wetgeving over het gebruik van oorsprongsaanduidingen (“made in”) voor industrieproducten. Een recente richtlijn tot harmonisering van marktcontrole ter bestrijding van oneerlijke handelspraktijken heeft deels ook betrekking op het misleidend gebruik van oorsprongsaanduidingen. Deze richtlijn bevat echter geen definitie van “made in”, noch is het op basis van deze richtlijn mogelijk dat de douane controles verricht. Sommige lidstaten hebben regels inzake het vrijwillig gebruik van oorsprongsaanduidingen, maar deze verschillen per lidstaat.

De huidige situatie brengt de EG in een nadelige positie ten opzichte van partnerlanden die wel eisen dat importgoederen van een oorsprongsaanduiding zijn voorzien. Hierdoor kunnen EG-producenten van oorsprongsgevoelige goederen geen profijt trekken van een productie binnen de EG en wordt geen gebruik gemaakt van een mogelijkheid om valse en/of misleidende oorsprongsclaims beter te kunnen voorkomen. De EG laat hierdoor de mogelijkheid onbenut om de consument beter over de oorsprong van sommige producten te informeren hetgeen ook nuttig kan zijn voor de handhaving van vorengenoemde richtlijn. Doel van de huidige ontwerp-verordening is in deze leemten te voorzien.

De voornaamste handelspartners van de EG, zoals Canada, China, Japan en de VS eisen reeds dat importgoederen van oorsprongsaanduidingen zijn voorzien. EG-producenten moeten aan hun eisen voldoen en moeten de oorsprong op hun producten aanduiden. Bijgaand voorstel zal, door de invoering van gelijkwaardige wetgeving, de EG dus op voet van gelijkheid plaatsen met haar handelspartners.

De afwezigheid van een gemeenschappelijke definitie van de oorsprong ten behoeve van de voor oorsprongsaanduiding, van regels inzake de oorsprongsaanduiding en van gemeenschappelijke voorschriften inzake controle op oorsprongsaanduidingen is niet alleen van invloed op de consument, die daardoor een onjuist idee kan krijgen over de oorsprong van de door hem aangekochte goederen of die daardoor geen informatie heeft over de oorsprong van importgoederen, maar ook op het concurrentievermogen van de EG-fabrikanten.

Oorsprongsaanduidingen zullen helpen voorkomen dat de reputatie van EG-fabrikanten wordt aangetast door onnauwkeurige of duidelijk bedrieglijke oorsprongsclaims.

Oorsprongsaanduidingen zullen de keuze van de consument vergemakkelijken en bijdragen aan de vermindering van bedrieglijke oorsprongsclaims. Meer transparantie en betere consumenteninformatie over de oorsprong van goederen zal ook een doel van Lissabonagenda dichterbij brengen, namelijk de versterking van het concurrentievermogen van Europese producten die momenteel te lijden hebben van oneerlijke concurrentie.

De verordening kiest voor een definitie van het land van oorsprong die gebaseerd is op de niet-preferentiële regels van oorsprong van de EG die van toepassing zijn voor douanedoelinden. De toepassing van de niet-preferentiële regels van oorsprong van de EG op oorsprongsaanduidingen is in overeenstemming met de verplichtingen van de EG in het kader van de WTO-overeenkomst inzake de regels van oorsprong.

Om de lasten van de nieuwe regeling zo gering mogelijk te houden, beperkt de verordening de eisen en voorwaarden voor de oorsprongsaanduiding tot het minimum om ervoor te zorgen dat de consument de oorsprongsaanduiding gemakkelijk kan zien en begrijpen, maar dat deze toch niet gemakkelijk vervangen of vervalst kan worden. Wat het taalgebruik betreft, mogen volgens de verordening de woorden “made in” worden gebruikt of soortgelijke uitdrukkingen in een officiële taal van de EG die de eindgebruiker kan verstaan.

Daar de wijze van aanbrengeing van de oorsprongsaanduiding kan afhangen van het soort product, geeft de verordening de Commissie de bevoegdheid dit aspect nader te regelen. Overwegende dat het mogelijk is dat ook andere sectoren zich bij de regeling voor de oorsprongsaanduiding wensen aan te sluiten of dat de oorsprongsaanduiding voor andere sectoren juist minder relevant kan blijken, geeft de verordening de Commissie ook de bevoegdheid sectoren toe te voegen of uit te sluiten.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de aanduiding van het land van oorsprong op bepaalde producten uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 133,

Gelet op het voorstel van de Commissie¹,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Deze verordening is van toepassing op ingevoerde industrieproducten, met uitzondering van visserij- en aquacultuurproducten zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad van 17 december 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur² en met uitzondering van levensmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden³.
- (2) Door het gebrek aan regelgeving van de Gemeenschap en de verschillen tussen de systemen in de lidstaten voor de aanduiding van het land van oorsprong op bepaalde producten is een situatie ontstaan waarin, in een aantal sectoren, een groot deel van producten uit derde landen die in de EG worden gedistribueerd geen of misleidende informatie bevatten over het land van oorsprong.
- (3) Het economische belang van de oorsprongaanduiding voor de keuze van de consument en voor de handel wordt erkend door andere belangrijke handelspartners die oorsprongaanduidingen bij wet verplicht hebben gesteld. EG-exporteurs moeten aan deze eisen voldoen en moeten de oorsprong aanduiden op producten die zij naar deze markten wensen uit te voeren.

¹ PB C van , blz. .

² PB L 17 van 21.1.2000, blz. 22.

³ PB L 31 van 1.2..2002, blz. 1.

- (4) Daar voor de EG gelijke voorwaarden dienen te gelden als voor haar handelspartners moet een gelijkwaardige wetgeving worden ingevoerd die er tevens toe zal bijdragen dat valse of misleidende claims inzake de oorsprong van bepaalde ingevoerde goederen worden voorkomen.
- (5) Volgens Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt⁴ kunnen consumenten een commerciële waarde hechten aan de geografische oorsprong van een product. Volgens die richtlijn kan er sprake zijn van onbillijke handelspraktijken indien een consument door valse of misleidende informatie over de geografische oorsprong ertoe wordt gebracht een product te kopen dat hij anders niet zou hebben gekocht. Deze richtlijn maakt informatie over de geografische oorsprong van goederen niet verplicht en definieert evenmin het begrip oorsprong.
- (6) De opstelling van een gemeenschappelijke definitie van het begrip “oorsprong” ten behoeve van de oorsprongsaanduiding, van voorschriften voor deze aanduiding en van gemeenschappelijke controlevoorschriften zou gelijke concurrentievoorwaarden scheppen, de keuze van de consument in de betrokken sectoren vergemakkelijken en tot een vermindering leiden van het aantal misleidende claims inzake de oorsprong.
- (7) De oorsprongsaanduiding kan ertoe bijdragen dat veeleisende EG-normen in het voordeel werken van EG-producenten en met name middelgrote en kleine ondernemingen. Zij zal ook helpen voorkomen dat de reputatie van de EG-producenten door onjuiste oorsprongsaanduidingen wordt geschaad. Een grotere transparantie en een betere voorlichting van de consument over de oorsprong van goederen zal derhalve bijdragen aan het verwezenlijken van de doelstellingen van de agenda van Lissabon.
- (8) Volgens artikel IX van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (GATT) 1994 mogen WTO-leden wetten en voorschriften vaststellen en ten uitvoer leggen over de oorsprongsaanduiding bij invoer, met name om de consument tegen bedrieglijke of misleidende aanduidingen te beschermen.
- (9) Ingevolge de overeenkomsten tussen de Europese Gemeenschap en Bulgarije, Roemenië, Turkije en de partijen bij de EER-overeenkomst moeten producten uit deze landen van het toepassingsgebied van onderhavige verordening worden uitgesloten.
- (10) De niet-preferentiële oorsprongsregels van de EG zijn opgenomen in Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek⁵ en in Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het Communautair Douanewetboek⁶. Het verdient de voorkeur zich op deze oorsprongsregels te baseren om de oorsprong van ingevoerde goederen voor de

⁴ PB L 149 van 11.6.2005, blz. 22

⁵ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁶ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 837/2005 (PB L 139 van 2.6.2005, blz. 1).

doeleinden van onderhavige verordening vast te stellen. Het gebruik van een begrip waarmee bedrijven en overheden reeds goed bekend zijn moet de invoering en de toepassing vergemakkelijken. De niet-preferentiële oorsprongsregels moeten worden toegepast voor de doeleinden van het niet-preferentiële handelsbeleid. Een toename van het aantal aangifteformulieren en documenten dient te worden vermeden.

- (11) Om de lasten voor producenten, handelaars en de overheid zo veel mogelijk te beperken, moet de oorsprongsaanduiding slechts verplicht worden gesteld voor die sectoren waarvoor de Commissie bij het voorafgaand overleg heeft vastgesteld dat er een meerwaarde ontstaat. Gezorgd dient te worden dat deze verordening gemakkelijk aan andere sectoren kan worden aangepast. Ook dient ervoor te worden gezorgd dat bepaalde producten worden vrijgesteld om technische of economische redenen of wanneer de oorsprongsaanduiding voor het doel van deze verordening nutteloos is. Dit kan met name het geval zijn wanneer goederen door de oorsprongsaanduiding zouden worden beschadigd en voor bepaalde grondstoffen.
- (12) Gegevens over de oorsprong die verkregen en/of gecontroleerd worden bij controles door de bevoegde autoriteiten moeten kunnen worden uitgewisseld, onder meer met autoriteiten en andere personen en organisaties die de lidstaten ingevolge Richtlijn 2005/29/EG bij de tenuitvoerlegging willen betrekken. Er dient rekening te worden gehouden met de bescherming van persoonsgegevens en van handels-, industrie-, beroeps- en ambtsgeheimen.
- (13) De maatregelen die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening moeten worden goedgekeurd overeenkomstig Besluit nr. 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁷.
- (14) Goederen voor persoonlijk gebruik die zich in de persoonlijke bagage van reizigers bevinden moeten worden vrijgesteld van de toepassing van deze verordening binnen de grenzen van de daarvoor geldende vrijstellingen van douanerechten en mits er geen aanwijzingen zijn dat de goederen voor handelsdoeleinden zijn bestemd. Ook moet rekening worden gehouden met de andere gevallen die, ingevolge Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen, door middel van de uitvoeringsbepalingen van het toepassingsgebied van onderhavige verordening kunnen worden uitgesloten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op industrieproducten met uitzondering van visserij- en aquacultuurproducten zoals gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 104/2000 en met uitzondering van levensmiddelen zoals gedefinieerd in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en van de Raad.

⁷ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. Goederen waarvoor een oorsprongsaanduiding is vereist zijn de in de bijlage vermelde goederen uit derde landen, met uitzondering van goederen van oorsprong uit het grondgebied van de Europese Gemeenschappen, Bulgarije, Roemenië, Turkije en de partijen bij de EER-overeenkomst.

Goederen kunnen van de oorsprongsaanduiding worden vrijgesteld indien het aanbrengen van een oorsprongsaanduiding om technische of commerciële redenen onmogelijk is.

3. De termen “oorsprong” en “van oorsprong uit” verwijzen naar de niet-preferentiële oorsprong overeenkomstig de artikelen 22 tot en met 26 van het Communautair Douanewetboek.
4. “Op de markt brengen” betekent het op de EG-markt brengen van een bepaald voor eindgebruik bestemd product met het doel het te distribueren en/of te gebruiken, hetzij tegen betaling hetzij gratis.
5. “Bevoegde autoriteiten” zijn de autoriteiten die betrokken zijn bij de controle van goederen hetzij bij invoer hetzij bij het op de markt brengen.
6. Deze verordening is niet van toepassing op niet-commerciële goederen die zich in de persoonlijke bagage van reizigers bevinden binnen de grenzen van de daarvoor geldende vrijstellingen van douanerechten en mits er geen aanwijzingen zijn dat de goederen voor handelsdoeleinden zijn bestemd.

Wanneer ingevoerde goederen kunnen worden vrijgesteld van invoerrechten ingevolge Verordening (EEG) nr. 918/83⁸ en er geen aanwijzingen zijn dat ze voor handelsdoeleinden zijn bestemd kunnen zij ook van het toepassingsgebied van onderhavige verordening worden uitgesloten.

De Commissie kan uitvoeringsbepalingen goedkeuren overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure om bepaalde categorieën goederen vast te stellen waarop dit lid van toepassing is.

Artikel 2

De oorsprong van ingevoerde of op de markt gebrachte goederen wordt aangeduid op de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden.

Artikel 3

1. Het land van oorsprong van de goederen moet op de goederen zijn aangeduid. Indien de goederen verpakt zijn, dient de aanduiding op de afzonderlijke verpakkingen te zijn aangebracht.

⁸ PB L 105 van 23.4.1983, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Toetredingsakte van 2003.

De Commissie kan uitvoeringsbepalingen goedkeuren overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure om de gevallen vast te stellen waarin de aanduiding op de verpakking in plaats van op de goederen zelf aanvaardbaar is. Dit is met name het geval wanneer de goederen de eindconsument of -gebruiker doorgaans in hun gebruikelijke verpakking bereiken.

2. De woorden “made in” gevolgd door de naam van het land van oorsprong geeft de oorsprong van de goederen aan. Deze vermelding wordt aangebracht in een officiële taal van de Europese Gemeenschappen die gemakkelijk wordt begrepen door de eindafnemer in de lidstaat waar de goederen op de markt worden gebracht.
3. De oorsprong moet vermeld worden in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters die bij een normale behandeling zichtbaar zijn, duidelijk kunnen worden onderscheiden van andere informatie en zodanig zijn aangebracht dat er geen misleiding of een onjuiste indruk ontstaat over de oorsprong van het product.
4. Bij de invoer moet de vereiste aanduiding op de goederen zijn aangebracht. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 3, mogen de aanduidingen niet worden verwijderd of gemanipuleerd tot de goederen aan de eindconsument of -gebruiker zijn verkocht.

Artikel 4

De Commissie kan uitvoeringsbepalingen goedkeuren overeenkomstig de in artikel 6, lid 2 bedoelde procedure, met name om:

- de vorm en de voorwaarden van de oorsprongsaanduiding nader te omschrijven.
- een lijst van uitdrukkingen in alle EU-talen vast te stellen waarin duidelijk tot uiting komt dat goederen van oorsprong zijn uit het vermelde land.
- de gevallen vast te stellen waarin vaak gebruikte afkortingen onmiskenbaar het land van oorsprong aanduiden en in het kader van deze verordening kunnen worden gebruikt.
- de gevallen vast te stellen waarin om technische of economische redenen geen oorsprongsaanduiding op goederen kan of hoeft te worden aangebracht.
- andere regels vast te stellen die nodig kunnen zijn wanneer goederen niet aan deze verordening blijken te voldoen.
- de bijlage bij deze verordening aan te passen wanneer een wijziging is opgetreden in het oordeel over de noodzaak van de oorsprongsaanduiding voor een bepaalde sector.

Artikel 5

1. Goederen zijn niet in overeenstemming met deze verordening indien:
 - er geen oorsprongsaanduiding is op aangebracht.

- de vermelde oorsprong niet in overeenstemming is met de oorsprong van de goederen.
 - de oorsprongsaanduiding werd gewijzigd of verwijderd of anderszins werd gemanipuleerd tenzij een correctie ingevolge lid 3 noodzakelijk was.
2. Overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure kan de Commissie nog andere uitvoeringsbepalingen vaststellen betreffende verklaringen en bewijsstukken waaruit de inachtneming van deze verordening blijkt.
 3. De lidstaten stellen regels vast inzake sancties bij inbreuken op deze verordening en nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze ten uitvoer worden gelegd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten dienen de Commissie uiterlijk negen maanden na de inwerkingtreding van deze verordening in kennis te stellen van deze regels en latere wijzigingen onmiddellijk mede te delen aan de Commissie.
 4. Wanneer goederen niet in overeenstemming zijn met deze verordening nemen de lidstaten voorts de nodige maatregelen om de eigenaar van die goederen - of een andere persoon die voor die goederen aansprakelijk is - ertoe aan te zetten de oorsprongsaanduiding overeenkomstig de bepalingen van deze verordening en voor eigen rekening op de goederen aan te brengen.
 5. De bevoegde autoriteiten mogen – indien dit voor de doeltreffende toepassing van deze verordening noodzakelijk is – gegevens uitwisselen die ze hebben verkregen bij de controle op de inachtneming van onderhavige verordening, onder meer met autoriteiten en andere personen of organisaties waaraan de lidstaten overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2005/29/EG bevoegdheden hebben verleend .

Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door een Comité voor de Oorsprongsaanduiding (hierna “het comité” genoemd).
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is één maand.

3. Het comité stelt een reglement van orde vast.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgend op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. De artikelen 2, 3 en 5 worden twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze verordening van kracht. Overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure kan de Commissie deze termijn verlengen met de tijd die de bedrijven nodig hebben om aan de bij de uitvoeringsbepalingen vastgestelde eisen inzake de oorsprongsaanduiding te voldoen; deze verlenging mag in geen geval minder dan zes maanden bedragen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op

*Voor de Raad
De Voorzitter*

BIJLAGE

Deze verordening heeft betrekking op producten, ingedeeld onder de volgende GN-codes

GN-code	Omschrijving
4104 41 / 4104 49 / 4105 30 / 4106 22 / 4106 32 / 4106 40 / 4106 92 / 4107 to 4114 / 4302 13 / ex 4302 19 (35, 80)	Niet afgewerkt leder ("crust") en afgewerkt leder
4008 21 / 4008 11 / 4005 99 / 4204 / 4302 30 (25, 31) 8308 10(00) / 8308 90(00) / 9401 90 / 9403 90	Hakken, zolen, banden, delen, synthetische stoffen, andere
4201 / 4202 / 4203 / 4204/ 4205 / 4206	Zadel- en tuigmakerswerk, reisartikelen, handtassen en dergelijke bergingsmiddelen, werken van darmen
4303 / 4304	Kleding, kledingtoebehoren en andere artikelen van bont, namaakbont en artikelen van namaakbont
Hfdst. 50 – 63	Textielstoffen en textielwaren
6401 / 6402 / 6403 / 6404 / 6405 / 6406	Schoeisel, beenkappen en dergelijke artikelen
6907 / 6908 / 6911 / 6912 / 6913 / 691490100	Keramische producten
7013 21 11 / 7013 21 19 / 7013 21 91 / 7013 21 99 / 7013 31 10 / 7013 31 90 / 7013 91 10 / 7013 91 90	Glaswerk voor keuken- of tafelgebruik, voor het toilet, het kantoor, de binneninrichting of soortgelijke doeleinden (andere dan de posten 7010 of 7018) van kristal.
7113/7114/7115/7116	Bijouerieën en juwelen, alsmede delen daarvan, van edele metalen of van metalen geplatteerd met edele metalen, edelsmidswerk en delen daarvan, van edele metalen of van metalen geplatteerd met edele metalen, andere werken van edele metalen of van metalen geplatteerd met edele metalen, werken van echte of gekweekt parels, van natuurlijke, synthetische of gereconstrueerde edelstenen of halfedelstenen.
Hfdst. 94	Meubelen (ook voor medisch of chirurgisch gebruik), artikelen voor bedden en dergelijke artikelen, verlichtingstoestellen, lichtreclames en dergelijke artikelen, geprefabriceerde bouwwerken.
9603	Bezems en borstels, ook indien zij delen van machines, van toestellen of van voertuigen zijn, met de hand bediende mechanische vegers zonder motor, penselen, kwasten en plumeau's, gereede knotten voor borstelwerk; verfkussens en verfvrollen; wissers van rubber of van andere soepele stoffen.